

Pressupostos per a temps durs

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, Editorial, 27.09.08

El Consell de Ministres va aprovar ahir, després de setmanes d'un intens estira-i-arrotonsa polític, el projecte de pressupostos de l'Estat per al 2009, que ha de ser una nítida plasmació de la manera com el Govern de Rodríguez Zapatero afronta un dels exercicis més complicats de la història democràtica en el pla econòmic. Els pressupostos del 2008 es van elaborar fa un any, encara amb l'esperança --fundada en un optimisme governamental sens dubte excessiu-- que l'aterratge de sectors clau de l'economia espanyola, com el de la construcció, seria suau. Avui sabem que no ha estat així, perquè en els últims mesos hem assistit a un dramàtic descens del consum, la inversió i l'ocupació. Tot plegat en el context d'una aguda crisi financera internacional a la qual encara no es veu el final i en una conjuntura de preus del petroli fins ara desconeguts.

¿Què ha fet el Govern davant d'aquest fosc panorama? Doncs, en primer lloc, contenir la despesa, que només creixerà un 3,3% respecte de l'any anterior. Aquesta mesura pot semblar escassa, però respon a la necessitat d'afrontar un fort creixement de la despesa social a la qual s'ha de fer front si es vol mantenir una política de solidaritat en temps de crisi. El capítol de subsidis de desocupació s'ha de dotar especialment en un moment en què augmenten, i continuaran augmentant, les cues de l'atur.

Amb la caiguda dels ingressos de l'Estat, com a conseqüència de la frenada en l'activitat econòmica, tornarà als nostres comptes públics el dèficit, un fantasma que ens pensàvem que havia quedat desterrat en

èpoques de vaques grasses i que ara reapareix amb tota la cruessa. Malgrat tot, el dèficit públic, que s'ha portat amb rigor, pot ser un important instrument anticíclic. Incrementar el deute públic --que a Espanya és relativament baix després d'un cicle alcista de més d'una dècada-- per mantenir la cohesió social i a la vegada impulsar polítiques de creació d'ocupació és una bona recepta, sempre que l'orientació de la despesa sigui l'adequada.

En qualsevol cas, els ciutadans han d'assumir que els temps durs que perceben també ho són per als comptes d'un Estat que més que mai ha d'ajustar les despeses per atendre les necessitats prioritàries. I aquestes no són altres que atendre els més perjudicats per la crisi i impulsar els projectes que ens han de treure del túnel negre pel qual transitem.